

РЕШЕНИЕ

№ 6967

гр. София, 04.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 23.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **6764** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано е по жалба на Кмета на район Б. СО срещу Заповед № 18-5343/17.06.2020г. на Началника на СГКК, с която е допуснато изменение на КККР на [населено място], одобрена със Заповед № РД-18-13/17.01.2012г. на ИД на АГКК.

С жалбата се иска отмяна на допуснато изменение със заповедта, при следните съображения:

Със заповедта се променят границите на съществуващи обекти в КККР – ПИ с идент. №02659.2193.548 , с начина на трайно ползване – второстепенна улица, собственост на СО, като се намалява площта на имота от 7 157 кв.м. преди изменението на 7 141 кв.м. след изменението и ПИ с идент. №02659.2193.563, с начина на трайно ползване – второстепенна улица, собственост на СО, като се намалява площта на имота от 1103 кв.м. преди изменението на 1101 кв.м. след изменението.

Сочат, че процесните имоти представляват публична общинска собственост по аргумент от Закона за общинската собственост, както и че на основание чл. 56, ал.2 от с.з. не подлежат на актуване.

Намират, че е налице спор за материално право, което е предпоставка за отказа да бъде извършено процесното изменение.

Молят за отмяна на заповедта по отношение на така описаните имоти.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят не изпраща представител.

Ответникът се представлява от юрк А., която оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованите страни С. А.-Х. и М. Х. се представляват от адв. А., който оспорва жалбата. Претендира разносните по делото, за които представя списък.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

По повод подадено заявление №01-146853/30.03.2020г. до СГКК е образувано административно производство по изменение на КККР на [населено място] в посочен обем. Изпратени са уведомления за започването му до заинтересованите страни, които са правилно определени и издирени, вкл. настоящият жалбоподател – район Б., СО.

От същия не е постъпило становище или възражение до ответника при дадената му затова възможност.

Исканото изменение касае изменение на южната граница на ПИ с идент. №02659-2193.508 – собствен на заявителите, в съответствие с границите на УПИ 7-1874, 2131, кв. 139 по регулационния план на [населено място], одобрен със Заповед № рд-50-82/07.05.2007г.

Към заявлението е приложена изработена от компетентно лице обяснителна записка и проект.

С допуснатото процесно изменение южната граница на имота се измества съобразно регулационния план, с което се засягат и изменят и границите на ПИ 02659.2193.548 и ПИ 02659.2193563 – публична общинска собственост, при което от първия се отнема площ от 16 кв.м., а от втория площ от 2 кв.м.

Не е спорно и се установява от приложената по делото комбинирана скица, че новонанесените граници на засегнатите имоти съответстват на регулационните граници, съобразно плана от 2007г., както и на границите на УПИ.

Не е спорно още, че е налице несъответствие в размера и границите на имотите, предмет на допуснатото изменение, съобразно с действащия ПУП, одобрен през 2007г. и КККР, одобрен през 2012г. от ИД на АГКК.

Заинтересованите страни в настоящото производство придобиват имота през 2015г., като същият е описан в документа им за собственост /л. 56-59 по делото/, както следва: дворно място, съставляващо ПИ с идент. 02659.2193.508, находящо се в [населено място], [улица], целият с площ по данни от АГКК 509 кв.м., трайно предназначение на територията – урбанизирана, начин на трайно ползване – ниско застрояване, при съседни: 02659.2193.1264; 02659.2193.548; 02659.2193.1874; 02659ч2193.507, вкл. частите от ПИ 1874 и 2131 от кв. 139 по плана на [населено място], послужили за основа и отредени в УПИ 7-1874, 2131 по плана на [населено място], утвърден със Заповед № РД4200 от 26.07.1977г. и Заповед № РД-50-82/07.05.2007г. с площ от 517 кв.м., съгласно скица от 06.03.2009г., издадена от район Б., при граници съгласно същата ПИ 2049, УПИ 6-1874, 2131 и улица, вкл. частите от ПИ 21131, попадащи съгласно регулационния план в улица.

Общината претендира, че е собственик на засегнатите от изменението имоти, тъй като същите се явява публична общинска собственост, поради предназначението си за второстепенна улица. Няма спор, че последните не подлежат на актуване и не е необходимо съставяне на АОС, а стават общинска собственост по силата на закона след отреждането им за улица.

На база така установеното от фактическа страна, от правна съдът приема:

Жалбата следва да се приеме за допустима. Не се установи на коя дата е изпратена заповедта в районната администрация, което е задължение на органа.

Заповедта обаче издадена на 17.06.2020г., а жалбата е изведена от жалбоподателя на 03.07.2020г. Съобразявайки обичайните срокове за връчване и цитираните дати, следва , че лисват данни жалбата да е просрочена. Такова възражение не следва да се тълкува в тежест на жалбоподателя, при липса на доказателства за връчване от страна на органа. Ако приложената извадка от вътрешна софтуерна система за документоборот на л. 29 по делото се отнася до връчването на заповедта на Район Б. СО, следва да се приеме за меродавна дата 26.06.2020г., поради което жалбата се явява подадена в срок.

По същество, съдът приема жалбата за неоснователна.

Актът е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма и при спазване на административнопроизводствените правила.

Производството е образувано с надлежно заявление, придружено с всички необходими за процедирането доказателства. Извършено е уведомяване на заинтересованите страни по чл. 26 от АПК, като както се посочи, няма данни жалбоподателят да е направил възражение до органа.

Съдът приема, че правилно е приложен и материалния закон.

С процесното изменение кадастралните граници на имот ПИ №02659.2193.508 се поставят в съответствие с действащия регулационен план – по границите на УПИ 7.1874, 2131. Последното е иницирано именно и във връзка с указания, дадени на заявителите от страна на НАГ – писмо № САГ17-ТК00-1669/7/27.11.2019г., като им е указано, че по повод водена от тях процедура, следва представят доказателства и данни за привеждане в съответствие на кадастралната карта спрямо дворищната регулация.

Несъответствието в същите ясно се вижда от изготвената и към преписката, и приложена към делото комбинирана скица.

С допуснатото изменение кадастралните граници са изместени така, че да съвпадат с действащата регулация. Направеното възражение в писмо от ответника, че така отразената регулация представлява дворищна такава, а не улична , не се подкрепя от представения графичен материал и скицата, отразяваща действащата последна регулация от 2007г. Именно тя е меродавната за това - къде са границите на имота, вкл. и към улица. Нещо повече, предвид че се касае за улица, която именно по аргумент от отреждането си придобива статут на общинска собственост / без акт за собственост, а по силата на закона/, то именно урегулирането ѝ определя и обема на собственост, който се свежда до отреденото със съответния актуален план. Т.е., при безспорно установяване, че действащият ПУП отрежда определен обхват на улицата, по която именно се нанасят кадастралните граници, не може да възникне спор за собственост, както твърди жалбоподателят. Такъв би имало в случай, че не е установена действащата улична регулация, която именно определя обема на правото на собственост на общините върху имотите, отредени за улици. Съдът приема, че в процесния случай е налице установена действаща регулация с последното изменение от 2007г. досежно процесните имоти и съответните им граници. Последното не е съобразено при изработване на КККР през 2012г., при действаща регулация от 2007г. Именно последното несъответствие, и при съобразяване с приоритетите, предписани в чл. 14, ал.1, т.1 и т. 4 от НАРЕДБА № РД-02-20-5 от 15.12.2016 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри, е отстранено с процесната заповед, по реда на изменение на КККР при условията на непълнота или грешка.

По изложените съображения, съдът приема жалбата за неоснователна и като такава следва да я остави без уважение.

При този изход на спора, в полза на ответника следва да бъде присъдено претендираното юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лева.

В полза на заинтересованите страни следва да бъде присъдено претендираното адвокатско възнаграждение, в посочения размер от 900 лева, което не се явява прекомерно, с оглед факта, че се касае за упълномощаване от две лица.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2, предл. Последно и чл. 143 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Кмета на район Б. СО срещу Заповед № 18-5343/17.06.2020г. на Началника на СГКК, с която е допуснато изменение на КККР на [населено място], одобрена със Заповед № РД-18-13/17.01.2012г. на ИД на АГКК.

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ОБЩИНА, район Б. да заплати в полза на СГКК сумата от 200 /двеста/ лева.

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА, район Б. да заплати в полза на С. Р. А.-Х. и на М. С. Х. сумата от 900 /деветстотин/ лева, представляващи заплатен адвокатски хонорар.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС в 14-дневен срок от връчването му на страните.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: